

delser i øjeblikket fra mennesker med ondt i ryggen eller ondt i sjælen, der ikke er i stand til at få deres pension.

Derudover er vi jo også i de sidste dage blevet inspireret af en SFI-rapport, der sammenligner danske forhold med forholdene i Holland og Sverige. Det, jeg synes er nyt i rapporten og som kunne give anledning til overvejelser, også når der forhandles en førtidspensionsreform, er påpegningen af, at arbejdsgiverne nogle steder er med til at finansiere nedslidningen af arbejdskraften, altså man lægger en adfærdsregulerende afgift på. På den måde er de, der slider ned, også er med til at betale. Det er formentlig det eneste virkningsfulde, hvis vi for alvor skal gå ind og forebygge førtidspension, og det er jo en afgørende ting.

Men jeg har ikke mere at tilføje. Vi deltager gerne i de der forhandlinger med håbet om at få et førtidspensionssystem, der er noget mere retfærdigt, noget mere retssikkert, og hvor de lave ydelser ikke længere eksisterer.

Inge Refshauge (DF):

I Dansk Folkeparti mener vi, at alle de punkter, der her er nævnt i beslutningsforslaget, samt en del andre, som f. eks. et et- eller tostrengt system, er noget, vi diskuterer i de møder, vi har i Socialministeriet. Vi har haft en del gode og frugtbare møder om netop en førtidspensionsreform, så vi kan ikke støtte forslaget, men ser frem til en afslutning af forhandlingerne med ministeren.

Vi i Dansk Folkeparti er klar over, at en reform haster, men det er også i orden, at socialministeren tager den tid til at få det rigtige strikket sammen. Det gælder jo mange menneskers fremtid og deres livskvalitet.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Der er grund til at sige tak til Enhedslisten for det pres, som blev lagt på regeringen for at komme i gang med forhandlingerne, og det, kan man sige, lykkes jo i meget høj grad, så det er svært at se, hvad man egentlig vil med forslaget denne her gang. Sidste gang fik vi så det, der hedder en »studiekreds«, og senere har det så ført til egentlige forhandlinger om, hvordan den her reform så skal se ud. Det er jo det spændende i det, for der skulle jo gerne ske noget nyt, der skulle gerne være et brud med de problemer, som vi står med nu. Det skulle gerne give et fornuftigt bruttobeløb til folk, så de ikke behøvede at gå op og bede om noget hele

tiden. Så mange nye ting var i det, og det synes jeg egentlig, at man er kommet rigtig godt i gang med, og de store linjer er jo lagt.

Så var der det, som også blev sagt fra den forrige ordfører med hensyn til tid. Det er nok der, det har været vanskeligst, men det, der har været vanskeligt for de mennesker, som har pension, de mennesker, der skal have pension, har jo været uvisheden. En uvished, som jo stadig væk er der, og som for mange har ført til, at man har været usikker på, om man nu turde gå op og få ændret sin pension, om man nu turde søge til en anden type pension, fordi man var jo ikke sikker på, at man så kom godt ud af det, om man så fik sin pension med sig. Måske så blev den lavere, det er jo ikke nogen god idé, hvis der gerne er noget, man vil med det offentlige.

Men jeg mener egentlig, at det er i tråd med den arbejdsmarkedsreform med det rummelige arbejdsmarked, fordi det er jo en forudsætning. Det hele hviler jo på den forudsætning. CD's bekymring for det her gælder jo den meget store gruppe mennesker, som i dag er placeret på kontanthjælp, som fik pension, og så den gruppe, som tidligere fik pension af overvejende sociale årsager, at man så også får plads til dem i det nye. At man ikke skaber sig et ekstra problem med at lave en moderne reform. Men jeg synes sådan set, at det er i så god gænge, at jeg i realiteten ikke har behov for beslutningsforslaget. Men det har gjort sin nytte.

Dorit Myltoft (RV):

I Det Radikale Venstre er vi helt enige med Enhedslisten i, at der er behov for en reform af førtidspensionsområdet. Men i modsætning til Enhedslisten opfatter vi reformarbejdet som en bredere og mere tidskrævende proces. En reform af førtidspensionsområdet er ikke blot et spørgsmål om at ændre paragrafferne i en lov om social pension. Det er ikke kun et spørgsmål om ydelsesniveauer. Det er i lige så høj grad et spørgsmål om at ændre holdninger.

Fra radikal side mener vi, at det er utrolig vigtigt at sammentænke førtidspensionen og det rummelige arbejdsmarked. Vi ønsker at skabe rammerne for et samfund og et arbejdsmarked, hvor der er plads til alle, også til de mennesker, der ikke har den fulde arbejdsevne tilbage. Hvor så få som muligt parkeres på passiv forsørgelse, og hvor så mange som muligt får mulighed for en tilværelse på arbejdsmarkedet.